

Drammens Sportsfiskere Vannmiljøutvalget

Drammen, 21. september 2020

Drammen kommune

kommunepost@drammen.kommune.no

Gamledammen, Kolbergmyra og Aronsløypa.

Statens naturoppsyn og Stortinget ønsker å stoppe tapet av lagret karbon fra torvmyrer, og har satt igang restaurering av myrer som lar seg redde. Men det vil alltid være noen som ber om lov til å «ofre» bare en liten myr til. Det nye offeret inne i Finnemarka er Kolbergmyra. Myra tilhører allmenheten og er en lokal naturperle som ligger litt bortgjemt med sitt naturlige karbonlager, øverst i Kolbergdalen. Den er øvre kilde til Rolighetsbekken på Åssia. Hastverket med å omdanne denne torvmyra til noen tusen lastebillass med klimautslipp, er et lite gjennomtenkt påfunn. Vi reagerer når ansvarlige for slike naturtap pakker tapet inn i begreper som «ofring». Alle ser at det bare handler om et forsøk på å hvitvaske enda en miljøsynd de ønsker å begå.

Er det mulig å redde både Aronsløypa og livet i Kjøsterudvassdraget?

Det som er fint i denne saken, er jo at det finnes alternativer som kan redde både drifta i Aronsløypa og livet i Kjøsterudvassdraget. Da må vi fokusere på positive løsninger! Alle som nå er oppgitt over den politiske saksbehandlingen, må inviteres til medvirkning i planarbeidet. Når reguleringsplanen bringer fakta på bordet, får vi se om graving i myra er et blindspor. Bystyret må få fram alternativer som kan forsyne Aronsløypa med nok vann, og la myra få leve uten skadelige Co2-utslipp.

Et godt alternativ er å etablere et nytt fordrøyningsmagasin i Spellverpåsen øst for Gamledammen. Et slikt magasin i fjell kan regulere vannbehovet ut og inn i Gamledammen. Det vil sikre vann til vassdraget i tørkeperioder, og vil samtidig kunne trekke overskuddsvann vekk fra Kjøsterudbekken under skadeflommer og slippe vannet tilbake når det passer. Fordrøyningsmagasinet forutsettes å kunne dekke skisenterets vannbehov, uten behov for å fortsette med uregulert tapping.

Det andre alternativet er å sette opp en rørledning for å pumpe vann til skianlegget direkte fra elva ved Langesøy, slik Norefjellheisen gjør det fra Krøderen. En kombinasjon av disse alternativene vil øke driftsikkerheten og vil alltid kunne sikre nok vann både til Aronsløypas snøkanoner og til Kjøsterudvassdraget. De konkrete løsningene og miljøkostnadene må først utredes og belyses i reguleringsplanen. NVE og eksterne eksperter må engasjeres i vurderingen av begge alternativer.

Plutselige og ødeleggende styrtregnsflommer.

Det som ikke er bra i denne saken, er at politikere har vansker med å oppfatte de uløste problemene for selve Gamledammen og kulpene og gytegrunner nedover i Kjøsterudbekken. Naturen er ikke så enkel, og noen ganger er den brutal. De siste årene har plutselige og ødeleggende styrtregnsflommer rammet Åssia to ganger, seinest i 2015. Bekken flommet da over Rosenkrantsgata

Drammens Sportsfiskere Vannmiljøutvalget

og gangsbruene nederst på kirkegården. Begge flommene førte til store ødeleggelser langs Kjøsterudbekken. Ikke bare Kirken og kommunens bidrag til bekkerestaurering ble skadet, men også synlige resultater av 30 år med dugnad. Skadene er fremdeles ikke reparert. Vi mener at slike skadeflokker vil gjenta seg, og byen er altfor dårlig forberedt! Når vi ser at slike skadeflokker inntreffer samtidig med mangel på snø og kulde i Aronsløypa, ser vi et lokalt mønster. Om vi forstår hva dette mønster betyr, får vi mulighet til å regulere bekken bedre, og bli mer bevisst på det vi kan gjøre lokalt. Det finnes mange lokale forhold vi kan løse gjennom arbeidet med en revidering av reguleringsplanen for skianlegget og vassdraget det er avhengig av.

Lokalt overforbruk av vintervannet.

Den tragiske årsaken til problemet med vannmangel om vinteren, er det uregulerte overforbruk av vannet i Gamledammen. Skiheisens harde vannregime stopper bare opp når Gamledammen er tom. Når myrtjernet tømmes, forsvinner også vannet og fisken som lever i det, og Kjøsterudbekken blir i praksis tørrlagt. Også i de perioder vannet fra Tjuvtjernbekken brukes til å fylle Gamledammen, er bekken nedenfor stengt. Vannmiljøet i Kjøsterudbekken lever altså i en krisetilstand som vi antar er i strid med norsk lovgiving. Samtidig vil vi allikevel håpe at det på årsbasis finnes nok vann til alle i vassdraget. Men det krever at myndighetene vil bidra til å fange overskuddsvannet fra styrtregnsflokker og bruke det til fordrøyning og fordeling.

Vannet i naturen henger sammen i et system.

I vannforvaltningen må vi tenke hele nedbørsfelt, altså alle myrer, bekker, vann og elver som henger sammen i et system. Drammens Sportsfiskere har i flere 10-år drevet praktisk vannforvaltning i Finnemarka og Kjøsterudvassdraget. Vi har undertegnet avtaler om dette med Glitrevannverket, Statskog og Drammen kommune. Hvorfor den lokale medvirkningen med kommunen sviktet denne gangen, vet vi ikke. Men vi ser i dag at vi burde, for lenge siden, sammen med kommunen analysert vannressursene og økosystemet i Kjøsterudvassdraget bedre. Dette skogsvassdraget har sine kilder i myrene på Tjuvtjensheia mellom Skimten og Tverråsen. Ut fra Tjuvtjern renner Tjuvtjernsbekken, med mange gode myrtilsig, ned til Gamledammen. Derfra stuper Kjøsterudbekken gjennom juvet ned til kirkegården, yrkesskolen og elva. I årene før krigen var alle myrene på skauen garantist for vintervann til dette fantastiske sjørrretvassdraget. Den uregulerte vannkonkurransen fra Aronsløypa truer nå dessverre naturens evne til å fungere.

En stolthet for Åssia.

Vårt lokale mål er å kunne gjenåpne bekkelukkingene i dette vassdraget, slik det er bestemt i bystyrets vedtak i 1991. Kjøsterudbekken skal, akkurat som elveparken, bli en stolthet for Åssia. Vi tenker spesielt på de nye boligområder som planlegges på Travbanen. Vi håper lokalpolitikerne kan bli bedre til å lære av andre byer som klarer å ta vare på slike vannmiljøer som Kjøsterudbekken. Det gjelder både oppe i Finnemarka og nede i de bebygde strøk. Vi er enige med kommunen om å tilpasse byens egen infrastruktur til naturens, med en ansvarlig og økosystembasert forvaltning. Vi har alt å lære av naturens egne fantastiske løsninger, men må også forstå naturens evne til å straffe oss for alvorlige miljøsynder. De skyldes som oftest manglende kunnskaper om naturforhold.

Drammens Sportsfiskere Vannmiljøutvalget

Hilsen

Petter Øijord (sign.)

Leder Vannmiljøutvalget

John Tollefsen (sign.)

Sekretær Vannmiljøutvalget